

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ فبروری ۲۰۲۰

افتضاح بالماسکه "انتخابات" تمامی ندارد!

پنجشنبه- ۰۱ حوت ۱۳۹۸- کابل: بعد از سپری شدن بیش از ۴۸ ساعت از اعلام نتایج به اصطلاح انتخابات ریاست جمهوری از جانب به اصطلاح "کمیسیون مستقل انتخابات" امروز با تبختر اعلام گردید که همسو با اتحادیه اروپا دو کشور دیگر یعنی هند و کویت نیز با ابراز تهنیت و تبریک به "غنی احمدزی"، بر روند "انتخابات" و نتایج آن در افغانستان صحه گذاشته اند. در یادداشت امروز توجه تان را در همین زمینه جلب می نمایم:

۱- هرچند در عرف بین المللی از بعد از جنگ جهانی دوم بدین سو، این رسم مرسوم شده است که بعد از استقرار یک دولت جدید، کشور های دور و نزدیک "متحابه" با ارسال پیام تبریک به نحوی حمایت شان را از مجموع روند ابراز بدارند، مگر دست درازی های امپریالیستی در امور سایر کشور ها و امتناع از پذیرش نتیجه آرائی که مخالف امیال قدرت های امپریالیستی باشد و به دنبال آن سروصدا به راه انداختن، همین رسم و عرف دیپلماتیک را نیز نزد اذهان مردم جهان مبتدل و پیش پا افتاده ساخته، اکثریت قریب به اتفاق توده های میلیاردری جهان، شناسایی قدرت های جهانی و ارسال تبریک از جانب آنها را دلیلی بر مداخلات مخفی و آشکار آنها دانسته، گیرنده پیام را نوکر و سرسپرده قدرت ارسال کننده پیام می دانند.

۲- در یک کشوری که ادعای تاریخ ۵ هزار ساله دارد و به رویت اسناد و اوراق تاریخ در مقاطعی از آن ۵ هزارسال بر نصفی از دنیای شناخته شده حاکمیت داشته است و به گفته مردم عوام، با حرکت ۱۰ نفر از کابل و یا قندهار، زمین زیر پای پادشاهان هند در دهلی و فارس آنروز به لرزه می افتاد و به ده ها هزار گوسفند و بز نذر و قربانی می دادند تا آن ده نفر به سمت آنها حرکت نکند، امروز به این افتخار نمودن که گویا یکی از صحرا های بی و آب علف فارس قدیم یعنی کویت و یا هم زمامداران پایتخت دوم شاهان افغان، برای شان تهنیت فرستاده و از آن بابت شادی مرگک شدن، در ذات خود بیانگر ضعف نفس و فقدان غرور ملی گیرندگان پیام می باشد.

۳- تغلل در ارسال پیام از جانب خدایان اصلی رژیم یعنی زمامداران امریکا و زمامداران کشورهای اروپائی با نام و هویت فردی و مقام کشوری خودشان، نشان از آن دارد که خالقان این رژیم دست نشانده گذشته از این که می دانند افتضاح بالماسکه انتخابات آنقدر ننگین و متعفن است که نباید به صورت عاجل مسؤولیت آن را به دوش بگیرند، بیانگر آن است که اهداف و خواستهای این قدرتها از "غنی احمدزی" و باندش تا حال به صورت کامل برآورده نشده است، ورنه بدون کمترین تعللی و در اسرع وقت، حمایت شان را از "غنی احمدزی" اعلام می داشتند.

۴- "عبدالله عبدالمود" و باندش نباید از این تعلل، خوشحال باشند و آن را به موجودیت چانسی برای خودشان حساب نمایند. زیرا آنچه روشن است اشغالگران و در رأس همه امپریالیسم امریکا انتخاب شان از سالها قبل نموده اند، این که در جریان چندماه اخیر گاهگاهی بنا بر ضرورت، بر "عبدالمود" دست نوازش کشیده اند، نباید بدان تعبیر گردد که گویا گذشته "عبدالمود" را فراموش و نسبت به وی خوشبین هستند.

۵- تعلل و تأخیر در ارسال تبریک از جانب عربستان سعودی، امارات، قطر، کشور های همسایه مانند ایران، پاکستان و روسیه و چین، اگر برخی از آنها در انتظار پیام ارباب کل هستند و نمی خواهند قبل از "ترمپ" حرفی زده باشند، عده دیگری بدان علت پیام نفرستاده اند و تعلل می ورزند تا فضای عدم اعتماد بر دولت دست نشانده و ایجاد نارامی های بیشتر را دامن زده بتوانند.

۶- ارسال پیام تبریک از جانب هند به "غنی احمدزی"، گذشته از این که سیلی محکم و آبدار است بر رخسار آرایش شده "عبدالمود" و درسی است فراموش ناشدنی به وی تا من بعد به کشور های خارجی اعتماد نکند، در عمل نشان داد که کشور های همسایه و قدرت های بزرگ جهانی هیچ گاهی از یک کشور ضعیف دوست و متحد انتخاب نمی نمایند، بلکه آنها در همه حال دنبال تأمین منافع خودشان هستند. در نتیجه دوستی ها و شناسائی های آنها با هر فرد و یا حزبی می تواند تازمانی باشد که از آن فرد و یا حزب به نفع خود بهره برده بتوانند.

در مورد مشخص مناسبات خاص "جمعیت اسلامی" و نماینده آنها "عبدالمود" با هندوستان، کشور هند در تمام سالیان دوام جدال بین طالب و "جمعیت" از آنها حمایت می نمودند این حمایت نه به خاطر قبول خط "جمعیت" بود و نه هم به خاطر "گل روی ربانی و یا مسعود"، بلکه هدف آنها از آن حمایت دوام جنگ نیابتی علیه پاکستان با خون جوانان این وطن بود. اکنون که "عبدالمود" به امید نزدیکی با امپریالیسم امریکا، دست اتحاد به جانب طالب و در نتیجه به جانب پاکستان دراز نموده، مسلم است که دیگر برای هندی ها هیچ ارزشی ندارد.

هموطنان گرامی!

این که این کشور و یا آنکشور بیاید و یک رژیم را به رسمیت بشناسد و برایش تبریک و تهنیت بگوید، به همان اندازه که از دید عرف بین الملل و مناسبات دیپلماتیک بین کشور ها دارای ارزش است، زمانی می تواند در واقعیت امر هم دارای ارزش باشد، که توده های میلیونی خود آن کشور نیز به انتخاب خود ببالند. امری که در افغانستان اشغال شده با امتناع بیش از ۹۰ درصد مردم از شرکت در انتخابات استعماری هیچ جای خوشحالی برای به اصطلاح برندگان و بازندگان آن باقی نمی ماند.

هموطنان گرامی!

افتضاح بالماسکه انتخابات، صرف یک برنده داشت و آن برنده هم آنهایی بودند که از آغاز انتخابات را تحریم و شرکت در آن را خیانت ملی اعلام نموده بودند.

سرکها ما را می طلبد!